

HOTĂRÂREA NR. 55/2026

privind respingerea plângerii prealabile formulate de către doamna Hofer Gabriela, în calitate de consilier local în cadrul Consiliului Local al Municipiului Baia Mare, împotriva HCL nr. 576/22.12.2025, privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2026

**CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI BAIA MARE, ÎNTRUNIT ÎN ȘEDINȚĂ EXTRAORDINARĂ,
MIERCURI 11 FEBRUARIE 2026**

Examinând:

- Proiectul de hotărâre inițiat de către Primarul Municipiului Baia Mare, înregistrat cu nr. 55/2026;
- Referatul de aprobare al Primarului Municipiului Baia Mare înregistrat cu nr.55/2026;
- Raportul de specialitate nr. 962/05.02.2026, promovat de către Direcția Taxe și Impozite din cadrul Municipiului Baia Mare, prin care se propune respingerea plângerii prealabile formulate de către doamna Hofer Gabriela, în calitate de consilier local în cadrul Consiliului Local al Municipiului Baia Mare, împotriva HCL nr. 576/22.12.2025, privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2026,
- Raportul de specialitate nr. 5810/05.02.2026, promovat de către Direcția Juridică din cadrul Municipiului Baia Mare, prin care se propune respingerea plângerii prealabile formulate de către doamna Hofer Gabriela, în calitate de consilier local în cadrul Consiliului Local al Municipiului Baia Mare, împotriva HCL nr. 576/22.12.2025, privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2026,
- Raportul nr. 962/22.01.2026, promovat de către Direcția Comunicare și Relații Publice, privind modul de îndeplinire a procedurii de transparență decizională a Proiectului de Hotărâre privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2026.

Având în vedere :

- Art. 9 pct.3 Cartea europeană a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985 și ratificată prin Legea nr. 199/1997;
- Art. 491 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal;
- Legea nr. 239 din 15 decembrie 2025 privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative;
- O.U.G. nr. 78 din 17 decembrie 2025 pentru modificarea Legii nr. 239/2025 privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative;
- HCL nr. 576/2025, privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2026;
- Art. 129, alin. 2, lit. b, alin. 4, lit. c din O.U.G. nr. 57/2019, privind Codul administrativ, cu modificări și completări;
- Avizul favorabil al comisiei de specialitate III din cadrul Consiliului Local Baia Mare;
- Avizul secretarului general al Municipiului Baia Mare;

În temeiul prevederilor:

- Art. 133 alin. 2 , art. 139, art. 196 alin. 1 lit. a din Ordonanța de Urgență nr. 57 din 3 iulie 2019 privind Codul administrativ, cu modificări și completări;

HOTĂRĂȘTE:

ART. 1. Se respinge plângerea prealabilă formulată de către doamna HOFER GABRIELA, cu domiciliul în Baia Mare, str. ..., nr. ..., având CNP ..., în calitate de consilier local în cadrul Consiliului Local al Municipiului Baia Mare, cu domiciliul procesual ales la Cab. Ind. Avocat – Avram Tudor din Baia Mare, bd. Regele Mihai I, nr. 25, ap. 10, prin reprezentant convențional Avocat Avram Tudor, înregistrată la Municipiul Baia Mare sub nr. 962/14.01.2026, împotriva HCL nr. 576/22.12.2025, privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2026, ca fiind nefondată, pentru următoarele motive:

Motivele invocate prin plângerea prealabilă formulată nu vizează nicio dispoziție concretă din cuprinsul HCL nr. 576/2025.

Prin plângerea prealabilă formulată se invocă excepția de neconstituționalitate a O.U.G. nr. 78/2025, precum și încălcarea principiului predictibilității și securității juridice, încălcarea principiului proporționalității și încălcarea expresă a art. 115, alin. 6 din Constituție. Toate aceste critici nu sunt aduse direct hotărârii de consiliu local a cărei revocare se solicită, ci privesc actele normative care au stat la baza adoptării HCL nr. 576/2025, respectiv, Legea nr. 239 din 15 decembrie 2025 privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative și O.U.G. nr. 78 din 17 decembrie 2025 pentru modificarea Legii nr. 239/2025 privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

În primul rând, organul fiscal și Consiliul Local nu au competență să se pronunțe cu privire la criticile aduse unor acte normative adoptate de Guvern sau Parlament.

Atât organul fiscal, cât și Consiliul Local au obligația să respecte normele juridice intrate în vigoare, în temeiul principiului forței obligatorii a legii. Acest principiu reprezintă, conform doctrinei juridice, regula fundamentală conform căreia o normă juridică valabil intrată în vigoare se impune a fi respectată de toți destinatarii săi – cetățeni, autorități, persoane juridice – fiind obligatorie, necondiționată de frecvența aplicării sale și susținută de forța de constrângere a statului.

Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la obiecțiile de neconstituționalitate a Legii nr. 239/2025, prin DECIZIA nr. 481 din 20 octombrie 2025 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. I pct. 1-4 și pct. 7-25, ale art. II pct. 1-5, ale art. III pct. 1-10, ale art. IV-art. IX, ale art. XII pct. 1-14, pct. 16-51, ale art. XV pct. 1 și 2, ale art. XVI-XX, ale art. XXI pct. 1-4, art. XXII, ale art. XXIV pct. 1-3, ale art. XXIX pct. 1-52, ale art. XXXII, ale art. XXXIII și ale art. XXXVIII din lege, și prin DECIZIA nr. 739 din 10 decembrie 2025 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Astfel, Curtea Constituțională, a reținut la punctul 183 din Decizia nr. 481/2025, următoarele:

“183. Curtea constată că susținerile referitoare la art. XII pct. 22-49 din lege sunt neîntemeiate. Astfel, în ceea ce privește critica potrivit căreia majorările drastice ale impozitelor (pentru clădiri, terenuri și mijloace de transport) încalcă principiul așezării juste a sarcinilor fiscale, afectează capacitatea contributivă a cetățenilor și echitatea sistemului fiscal, Curtea reține că intervenția legislativă în sensul creșterii valorilor impozitelor și taxelor prevăzute de Codul fiscal, inclusiv cu luarea în considerare a valorii rezultate din indexarea cu rata inflației, vizează opțiunea legiuitorului, impozitarea și taxarea fiind în marja sa de apreciere.”

De asemenea, la punctul 184 din Decizia nr. 481/2025, Curtea reiterează considerentele de principiu, dezvoltate în jurisprudența sa (Decizia nr. 900 din 15 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1274 din 22 decembrie 2020, paragraful 93 și următoarele), potrivit căreia dreptul statului de a încasa taxe și impozite, rezultat implicit din dispozițiile art. 56 alin. (1) din Constituție, care consacră obligația cetățenilor de a contribui la cheltuielile publice prin plata impozitelor și a taxelor, este unul dintre drepturile care țin de esența statului, asigurându-i existența și funcționalitatea.

La punctul 185 din Decizia Curții Constituționale anterior menționată, se reține că, „....., prin lege sau act normativ având forța legii, sunt reglementate limitele și condițiile în care pot fi stabilite impozitele și taxele locale de către autoritățile deliberative locale. Totodată, prin Decizia nr. 154 din 30 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 mai 2004, Curtea Constituțională a constatat că autoritățile administrației publice locale nu au totală independență în privința stabilirii impozitelor și taxelor locale, făcând trimitere la art. 139 alin. (2) din Constituție . Această prevedere obligă legiuitorul să determine cota de impunere sau nivelul impozitului/taxei în interiorul unui interval situat între o valoare minimă și o valoare maximă sau până la o valoare maximă ce trebuie precizată de Codul fiscal, iar dreptul autorităților administrației publice locale de a stabili taxe și impozite trebuie să se exercite nu doar în condițiile legii, ci și în limitele legii. Așadar, fără a nega importanța respectării principiului autonomiei locale în componenta sa financiară, Curtea reține că textul criticat constituie expresia normei constituționale, care impune, în mod explicit, legiuitorului primar să reglementeze limitele în care consiliile locale pot stabili impozitele și taxele locale.”

Curtea reține la punctul 186 din Decizie, că, „.....nu se poate susține că autoritățile administrației publice locale beneficiază de un drept primar de reglementare/legiferare, ci ele trebuie să se subsumeze cadrului legislativ adoptat de Parlament.”

Iar la punctul 187 din aceeași Decizie, “Curtea reiterează jurisprudența sa, potrivit căreia prin instituirea unor taxe și impozite nu are loc o încălcare a dreptului de proprietate sau a normelor privind nivelul de trai decent al cetățenilor, ci legiuitorul este îndrituit să instituie un ansamblu de măsuri prin care să asigure protejarea intereselor financiare ale statului, precum și calitatea vieții cetățenilor, fiind de natură a da eficiență concretă altor dispoziții din Constituție (Decizia nr. 410 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1124 din 23 noiembrie 2020).”

Prin Decizia nr. 481/2025, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și a constatat că Legea privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative, în ansamblul său, precum și dispozițiile art. I pct. 1-4 și pct. 7-25, art. II pct. 1-5, art. III pct. 1-10, art. IV-art. IX, art. XII pct. 1-14 și pct. 16-51, art. XV pct. 1 și 2, art. XVI, art. XVII [cu referire la celelalte dispoziții față de cele constatate neconstituționale], art. XVIII, art. XIX [cu referire la celelalte dispoziții față de cele constatate neconstituționale], art. XX [cu referire la celelalte dispoziții față de cele constatate neconstituționale], art. XXI pct. 1-4, art. XXII, art. XXIV pct. 1-3, art. XXIX pct. 1-52, art. XXXII, art. XXXIII și art. XXXVIII din lege, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

De asemenea, și prin Decizia nr. 739/2025, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și a constatat că Legea privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative este constituțională în raport cu criticile formulate.

În al doilea rând, potrivit Codului Fiscal, hotărârile de Consiliu cu privire la stabilirea impozitelor și taxelor locale se adoptă anual. Chiar înainte de modificarea intervenită prin

Legea nr. 239/2025 și O.U.G. nr. 78/2025, art. 491 din Codul Fiscal prevedea că, impozitele și taxele locale se aprobă prin hotărâre a consiliului local și se aplică în anul fiscal următor.

Având în vedere obligativitatea Consiliului Local de a adopta o hotărâre cu privire la impozitele și taxele locale pentru anul 2026, raportat la modificările legislative intervenite prin Legea nr. 239/2025 și O.U.G. nr. 78/2025, și la principiul forței obligatorii a legii și la cel al aplicării imediate a legii noi, autoritatea locală a fost obligată, dincolo de „constrângerile” impuse prin O.U.G. nr. 78/2025, să adopte hotărârea cu privire la impozitele și taxele locale pentru anul 2026, în temeiul dispozițiilor legale în vigoare în cursul anului 2026.

În al treilea rând, contrar susținerilor formulate prin plângerea prealabilă, proiectul de hotărâre cu privire la stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2026, a fost supus procedurii de transparență decizională reglementată de art. 7 din Legea nr. 52/2003, privind transparența decizională în administrația publică.

Astfel, în acord cu dispozițiile legale anterior prezentate, Municipiul Baia Mare a precizat, prin anunțul din data de 06 noiembrie 2025, deschiderea procedurii de transparență decizională a procesului de elaborare a Proiectului de Hotărâre privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2026. Acest anunț a fost publicat în ziarul local Graiul Maramureșului din data de 07 noiembrie 2025.

Ulterior, ca urmare a modificării dispozițiilor din Codul Fiscal care reglementează impozitele și taxele locale, prin Legea nr. 239/2025, publicată în Monitorul Oficial nr. 1160/15.12.2025, Municipiul Baia Mare a adus din nou la cunoștința cetățenilor, prin anunțul din data de 16 decembrie 2025, Proiectul de Hotărâre privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2026, completat conform prevederilor Legii nr. 239/15 decembrie 2025 privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

De asemenea, ca urmare a modificării Legii nr. 239/2025 prin O.U.G. nr. 78/2025 publicată în Monitorul Oficial nr. 1172/17.12.2025, Municipiul Baia Mare a adus din nou la cunoștința cetățenilor, prin anunțul din data de 18 decembrie 2025, Proiectul de Hotărâre privind stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2026, modificat și completat potrivit O.U.G nr. 78/17 decembrie 2025 pentru modificarea Legii nr. 239/2025 privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

În al patrulea rând, se impune precizarea că, potrivit art. 1, alin. 6 din Legea nr. 554/2004, a contenciosului administrativ, un act administrativ nu mai poate fi revocat dacă a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice. HCL nr. 576/2025, care formează obiectul plângerii prelabile a intrat în circuitul civil și prin urmare, raportat la aceste prevederi legale, hotărârea contestată nu mai poate fi revocată de autoritatea emitentă.

ART.2. Cu ducerea la îndeplinire a prezentei hotărâri se încredințează Primarul Municipiului Baia Mare, prin Direcția Taxe și Impozite.

ART.3. Prezenta hotărâre se comunică :

- Instituției Prefectului Județului Maramureș;
- Primarului Municipiului Baia Mare;
- Direcției Economice;
- Direcției Taxe și Impozite;
- Doamnei Hofer Gabriela;
- Serviciului Administrație Publică Locală, Registru Agricol.

Bodor Fabian Orsolya
Președinte de ședință

Contrasemnat pentru legalitate
Jur. Vasile-Cameliiu Gligan
Secretar General al Municipiului Baia Mare

Total consilieri	23
Prezenți	17
Pentru	15
Impotrivă	-
Abțineri	2